

THE WRITER WHO NEVER WROTE

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: NHÀ VĂN CHƯA TỪNG VIẾT

Một trong những điều đầu tiên tôi hiểu ra là ngành kinh doanh xuất bản sẽ không bao giờ để tự sự thuôn túy được yên. Sớm hay muộn, tiền bạc sẽ dạy hệ thống cách sản xuất sự đáng tin.

Hôm nay, có người đã bị vạch trần.

Cô ta không đánh cắp một cuốn tiểu thuyết.

Cô ta đánh cắp lời kể nên câu chuyện.

Một người phụ nữ xuất bản một cuốn sách. Cô gọi đó là cuốn tiểu thuyết tình cảm đầu tay của mình. Trong một video, gần như rơi nước mắt, cô nói với khán giả:

“Tôi tự viết nó. Tôi chỉ nhờ AI giúp sửa lại thôi. Ý tưởng hoàn toàn là của tôi.”

Mọi người tin cô.

Họ vỗ tay.

Rồi họ phát hiện ra rằng “sửa” mang một nghĩa rất khác.

Trí tuệ nhân tạo không sửa đầu phẩy.

Nó viết cả cuốn sách.

Cô chỉ viết lời yêu cầu.

Con đường của riêng tôi chưa bao giờ được xây cho sự quảng bá. Nó được xây cho một thứ kém hấp dẫn hơn nhiều: trả đủ giá cho những gì tôi mô tả.

Mười tám năm bên trong một công ty thật.

Không phải một ý tưởng được trí tuệ nhân tạo khuếch đại, mà là một cuộc đời được khuếch đại bởi một người cha đã đầu tư bốn mươi năm của chính ông trước tôi.

Điều gì tách biệt người viết với người thuê viết?

Không phải công nghệ.

Công nghệ chỉ là một công cụ, không khác gì chiếc máy đánh chữ thập niên 1950.

Sự phân biệt thật sự là liệu có một thân thể đứng sau những con chữ hay không.

Một thân thể đã đi qua những gì con chữ mô tả.

Một thân thể đã trả giá cho từng câu văn bằng năm tháng, sai lầm, kỷ luật, hy sinh, chiến thắng và thất bại.

Cuốn sách của cô được bán như một lời hứa về tình yêu.

Một thành công được bảo đảm.

Bởi hình thức quảng bá lâu đời nhất vẫn luôn là một:
sự lừa dối.

Người ta hiềm khi nhận ra nó.

Họ chỉ đơn giản là bị nó mê hoặc.

Chính vì thế mà tự sự của tôi mang một khẩu hiệu khác:

“Một hóa đơn mà thời gian trình ra cho những ai tin rằng mình có thể trả sau.”

Tôi sẽ không bao giờ nổi tiếng.

Tôi sẽ không bao giờ giàu có.

Nhưng tôi sẽ không thể nào bị lãng quên.

Ferdinando Frega